

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 15-2-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 21-1-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 104/21-1-2022 της ένωσης οικονομικών φορέων «...» και των μελών της, νόμιμα εκπροσωπούμενης.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΔΗΜΟΣΣ ...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση της από 11-1-2021 κοινοποιηθείσας με αρ. 497/2021 Απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος τον απέκλεισε και αποφάσισε τη ματαίωση της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για «ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΧΩΡΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ: Πλατειών, Πάρκων, Παιδότοπων και λοιπών Κοινόχρηστων χώρων», εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ 468.622,73 ευρώ, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ ... την 9-7-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 4-2-2022 Απόψεις της και ο προσφεύγων το από 9-2-2022 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. 4..., ποσού 1.890 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται εκ του αποκλεισθέντος δια της προσβαλλομένης

προσφεύγοντος, η από 21-1-2021 προσφυγή του κατά της από 11-1-2021 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης της αναθέτουσας, δια της οποίας αυτός απεκλείσθη και κρίθηκε συνεπεία του αποκλεισμού του, η ματαίωση της διαδικασίας. Άρα, η προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθει περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα απεκλείσθη κατά το δια της προσβαλλομένης, επικυρωθέν Πρακτικό ... οργάνου αξιολόγησης προσφορών, με την αιτιολογία ότι προσκόμισε το από 20-1-2020 εκδοθέν ISO 27001:2013 εκδοθέν από τον φορέα πιστοποίησης ..., που δεν ήταν διαπιστευμένος κατά την ημερομηνία έκδοσης του, ενώ έλαβε διαπίστευση από το ΕΣΥΔ, μεταγενέστερα και δη, όπως προκύπτει από έλεγχο στη βάση δεδομένων του ΕΣΥΔ, 32 ημέρες αργότερα, την 21-2-2020 (όσον αφορά πρότυπα ISO 27001, Παράρτημα ... στο πιστοποιητικό ΕΣΗΔ νο. ... του ως άνω φορέα πιστοποίησης). Σημειωτέον δε, ότι η αναθέτουσα ουδόλως εμποδιζόταν να συμμορφωθεί με την προηγούμενη Απόφαση ΔΕΦΠειρ Ν29/2021 και να συνεχίσει τη διαδικασία, αξιολογώντας τις κριθείσες ως τότε αποδεκτές προσφορές και ακόμη και να επανέλθει στα προηγούμενα στάδια αξιολόγησης, όπως κατ' άρ. 106 παρ. 3 Ν. 4412/2016 έχει αρμοδιότητα να πράξει οποτεδήποτε ως τη σύναψη της σύμβασης, δυνάμει, εφόσον εντόπιζε πλημμέλεια, να αποκλείσει τις προσφορές αυτές το πρώτον, όπως και έπραξε. Εξεταστέα δε είναι αυτή καθαυτή η νομιμότητα του το πρώτον επελθόντος αποκλεισμού, βάσει της αιτιολογίας του. Σε κάθε περίπτωση, ο όρος 2.2.7.4 της διακήρυξης απαίτησε «Οι οικονομικοί φορείς για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης οφείλουν να συμμορφώνονται με: ... πιστοποιητικό συμμόρφωσης ISO 27001:2013 ή άλλο ισοδύναμο πρότυπο σε ισχύ, εκ δοθέν στο όνομα του διαγωνιζόμενου, εκδιδόμενο από επίσημα ισοτιπούτα ποιοτικού ελέγχου ή υπηρεσίες αναγνωρισμένης αρμοδιότητας, με πεδίο εφαρμογής υπηρεσίες σχετικές με το αντικείμενο της μελέτης» και ο προς οριστική απόδειξη του ως άνω προσόντος όρος 2.2.9.2.B5 απαίτησε «B.5. Για την απόδειξη της συμμόρφωσής τους με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 οι οικονομικοί

φορείς προσκομίζουν ... 4. πιστοποιητικό συμμόρφωσης ISO 27001:2013 ή άλλο ισοδύναμο πρότυπο σε ισχύ, εκ δοθέν στο όνομα του διαγωνιζόμενου, εκδιδόμενο από επίσημα ινστιτούτα ποιοτικού ελέγχου ή υπηρεσίες αναγνωρισμένης αρμοδιότητας, με πεδίο εφαρμογής υπηρεσίες σχετικές με το αντικείμενο της μελέτης. Τα ανωτέρω πιστοποιητικά (ISO) θα πρέπει να έχουν εκδοθεί τουλάχιστον έξι μήνες πριν την έναρξη του διαγωνισμού (αποσφράγιση προσφορών).». Άρα, απαιτήθηκε από τον ανέλεγκτο πλέον όρο της διακήρυξης, το οικείο πιστοποιητικό να έχει εκδοθεί έξι μήνες πριν την αποσφράγιση προσφορών και άρα, το προσόν κατοχής του να συντρέχει ήδη έξι μήνες πριν από το ως άνω σημείο. Περαιτέρω, ζητήθηκε το πιστοποιητικό να έχει εκδοθεί από «επίσημο» ινστιτούτο ποιοτικού ελέγχου ή «υπηρεσίες αναγνωρισμένης αρμοδιότητας» και άρα, δεν αρκούσε η έκδοση του από οιονδήποτε, αλλά για να πληροί τους όρους της διακήρυξης έπρεπε να προέρχεται από εκδότφορέα πιστοποίησης που ασκούν κατά την πιστοποίηση αναγνωρισμένες επίσημα αρμοδιότητες. Εξάλλου, κατ' άρ. 82 παρ. 1 Ν. 4412/2016, ο οποίος συνιστά κατά τον όρο 1.4 της διακήρυξης, κανονιστικό πλαίσιο της διαδικασίας, άνευ χρείας επανάληψης των ορισμών του ανά κάθε όρο της διαδικασίας, ορίζεται ότι «Οι αναθέτουσες αρχές, εάν απαιτούν την προσκόμιση πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με ειδικές ανάγκες, παραπέμπουν σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας τα οποία βασίζονται στη σχετική σειρά ευρωπαϊκών προτύπων και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη - μέλη. Επίσης, κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης

ποιότητας.». Επομένως, δεδομένου ότι και η διακήρυξη ευθέως απαιτεί οι πιστοποιήσεις να προέρχονται από επίσημο και αναγνωρισμένο φορέα, προκύπτει ότι η έννοια αυτής της «επισημότητας» και «αναγνώρισης» ανάγεται στη διαπίστευση του από το κατά τον Ν. 4468/2017 και ορισθέν ως ο αποκλειστικός Εθνικός Οργανισμός Διαπίστευσης της Ελλάδας σύμφωνα και με τις απαιτήσεις του Άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008, Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης. Άλλωστε, ουδόλως η διακήρυξη τυχόν προέβλεψε τη δυνατότητα υποβολής κάθε είδους πιστοποιητικού από οιονδήποτε εκδότη, αλλά έθεσε προϋποθέσεις επίσημου φορέα και αναγνωρισμένης υπηρεσίας, ενώ πολλώ δε μάλλον, ουδόλως περιλαμβάνει κάποια ειδική πρόβλεψη, αντίθετη με τα εκ των ως άνω διατάξεων και δη, του άρ. 82 Ν. 4412/2016, οριζόμενα, ο οποίος νόμος και ως παραπεμπόμενος ως κανονιστικό πλαίσιο της διαδικασίας και ως ο ειδικός περί δημοσίων συμβάσεων νόμος, ρυθμίζει οτιδήποτε δεν προβλέπει ρητώς και ειδικώς η εκάστοτε και η νυν διακήρυξη, ενώ οτιδήποτε απλώς δεν αναφέρεται (και δεν ρυθμίζεται όμως με αντίθετο τρόπο) από τη διακήρυξη, προκύπτει απευθείας εκ του νόμου. Συνεπώς, αλυσιτελώς η προσφεύγουσα προβάλλει έλλειψη πανηγυρικής πρόβλεψης διαπίστευσης από το ΕΣΥΔ του φορέα πιστοποίησης που εκδίδει τα ζητούμενα πιστοποιητικά, αφού ρητά η διακήρυξη αναφέρεται σε αναγνωρισμένους και επίσημους παρόχους των οικείων υπηρεσιών πιστοποίησης, οι οποίοι κατά την έννοια του Ν. 4412/2016 είναι οι διαπιστευμένοι από τον μόνο, επίσημο και συμφώνως ως προς την ενωσιακή και εθνική νομοθεσία, προβλεπόμενο φορέα διαπίστευσης. Εξάλλου (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 744/2018) και παρά τα περί αντιθέτου ισχυριζόμενα εκ της προσφεύγουσας, κατ' άρ. 82 παρ. 1 Ν. 4412/2016 τα πιστοποιητικά λαμβάνονται υπόψη όταν πληρούν τις κατά νόμο προϋποθέσεις και έχουν εκδοθεί από οργανισμό διαπίστευσης εδρεύοντος σε κράτος-μέλος της Ένωσης και ανεξαρτήτως κράτους-μέλους στο οποίο εδρεύουν, σε κάθε όμως περίπτωση ο οργανισμός πρέπει να είναι διαπιστευμένος στο κράτος-μέλος της έδρας του για την άσκηση της οικείας δραστηριότητας πιστοποίησης έτερων φορέων. Αντίθετη δε ερμηνεία, ότι όχι μόνο σε περίπτωση αντίθετης πρόβλεψης της διακήρυξης που τυχόν δεν

αμφισβητήθηκε από τη διακήρυξη (και τέτοια πρόβλεψη εν προκειμένω δεν υφίσταται), αλλά ακόμη και επί απλής σιγής της, ήτοι μη ρητής προβλέψεως αυτής περί προέλευσης των πιστοποιητικών από οργανισμό αξιολόγησης συμμόρφωσης, ήτοι πιστοποιητή, διαπιστευμένο στο κράτος-μέλος της εγκατάστασής του, θα παραμέριζε και θα οδηγούσε εξάλλου και σε πλήρη καταστρατήγηση όχι μόνο του άρ. 82 Ν. 4412/2016, αλλά και των κανόνων άμεσης και γενικής δεσμευτικής ισχύος (άρ. 288 ΣΛΕΕ) του ενωσιακού δικαίου, ήτοι του Κανονισμού (ΕΚ) 765/2008 περί της διαπίστευσης οργανισμών αξιολόγησης συμμόρφωσης από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης, βλ. αμέσως επόμενη σκέψη, και το εκεί ιδρυόμενο ενωσιακό πλαίσιο που διέπει τις πιστοποιήσεις στο σύνολο των κρατών-μελών της ΕΕ. Επομένως, βασίμως κρίθηκε ότι το εκ της προσφεύγουσας υποβληθέν πιστοποιητικό, ως μη εκδοθέν από φορέα πιστοποίησης διαπιστευμένο από το ΕΣΥΔ, δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της διακήρυξης. Άλλωστε, ομοίως αλυσιτελώς προβάλλει η προσφεύγουσα, η οποία πάντως συνομολογεί πως ο ως άνω φορέας πιστοποίησης που εξέδωσε το υποβληθέν πιστοποιητικό της δεν ήταν διαπιστευμένος κατά τον χρόνο έκδοσης του πιστοποιητικού, ότι διαπιστεύθηκε εν συνεχεία και δη, προ της καταληκτικής προθεσμίας υποβολής προσφορών, αφού τούτο είναι αδιάφορο για την πλήρωση των όρων της διακήρυξης. Αυτό διότι το ζητηθέν εκ της διακήρυξης προσόν και δικαιολογητικό συνίστατο σε πιστοποιητικό εκδοθέν προ εξαμήνου και προερχόμενο από φορέα πιστοποίησης με τα ανωτέρω προσόντα. Η δε εκ του εκδότη κτήση των ως άνω προσόντων διαπίστευσης μετά την έκδοση αφενός ουδόλως καθιστά το πιστοποιητικό εκδοθέν από διαπιστευμένο φορέα και ούτως ουδεμία συνέπεια επί του πιστοποιητικού επάγεται. Άλλωστε, κρίσιμο ως προς τα προσόντα του εκδότη-φορέα πιστοποίησης ήταν το καθεστώς του κατά τον χρόνο έκδοσης του επίμαχου πιστοποιητικού και ενώ εξάλλου, αυτός διαπιστευόμενος αργότερα, ελέγχθηκε ως προς τα προσόντα διαπίστευσης του κατά τον χρόνο αυτής της διαπίστευσης και όχι ως προς τα ενδεχόμενα προσόντα του σε κάθε παρελθοντικό της διαπίστευσης και του δι' αυτής ελέγχου προσόντων φορέα πιστοποίησης, χρόνο ούτε προς τούτο, καθίστανται και μετατρέπονται

αναδρομικά τα ήδη προ διαπίστευσης εκδοθέντα πιστοποιητικά (και εκδοθέντα μάλιστα, στο πλαίσιο μη διαπιστευμένης δραστηριότητας πιστοποίησης) σε εκδοθέντα εκ διαπιστευμένου φορέα πιστοποίησης. Αφετέρου, κατά μη αμφισβητηθέντος όρου της διακήρυξης, η πιστοποίηση και άρα, κατά συνδυασμό των ανωτέρω, η πιστοποίηση εκ διαπιστευμένου φορέα, πρέπει να έχει λάβει χώρα όχι μέχρι την υποβολή προσφοράς, αλλά έξι μήνες τουλάχιστον πριν την αποσφράγιση. Άρα, το κρίσιμο χρονικό σημείο για τη διακρίβωση των προσόντων του εκδότη πιστοποιητικού είναι αυτό της έκδοσης και αυτή δεν μπορεί παραδεκτώς να λάβει χώρα (για το παραδεκτό του πιστοποιητικού στη νυν διαδικασία) παρά μόνο προ έξι μηνών από την αποσφράγιση. Συνεπεία όλων των ανωτέρω και κατ' απόρριψη των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της προσφεύγουσας, νομίμως η αναθέτουσα έκρινε ως μη καταρχήν σύμφωνο με τους όρους της διακήρυξης το ανωτέρω πιστοποιητικό. Τούτο ενώ ουδόλως προβάλλει η προσφεύγουσα ότι τυχόν κατέχει του ιδίου τύπου πιστοποιητικό εκδοθέν έξι μήνες πριν την αποσφράγιση εκ διαπιστευμένου από το ΕΣΥΔ φορέα πιστοποίησης, που απλώς τυχόν δεν υπέβαλε.

4. Επειδή, κατ' άρ. 82 παρ. 1 Ν. 4412/2016 *“Οι αναθέτουσες αρχές, εάν απαιτούν την προσκόμιση πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με ειδικές ανάγκες, παραπέμπουν σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας τα οποία βασίζονται στη σχετική σειρά ευρωπαϊκών προτύπων και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη-μέλη. Επίσης, κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας.”*. Σημειωτέον, δε ότι το εδ. γ' της ως άνω

διάταξης συνιστά αυτοτελή, επαρκή και επικουρική βάση αποδοχής της προσφοράς, σε περίπτωση που αυτή δεν πληροί τις προϋποθέσεις των εδ. α'-β'. Τούτο έχει την έννοια ότι δι' αυτής και με σκοπό τη μέγιστη δυνατή τόνωση του ανταγωνισμού, παρέχεται στον προσφέροντα που δεν πληροί τις προϋποθέσεις των δύο πρώτων εδαφίων, υπό την έννοια ότι δεν κατέχει καθόλου τα οικεία πιστοποιητικά ή κατέχει πιστοποιητικά που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των ως άνω δύο πρώτων εδαφίων (περιπτώσεις εξομοιούμενες μεταξύ τους ως προς το έννομο αποτέλεσμά τους, ήτοι τη θεώρηση περί μη προσκομίσεως των οικείων πιστοποιητικών), όπως, βλ. και αμέσως επόμενη σκέψη, όταν το εξ αυτού προσκομισθέν πιστοποιητικό δεν προέρχεται από οργανισμό αξιολόγησης διαπιστευμένο από τον οικείο εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους-μέλους της εγκατάστασής του οργανισμού αξιολόγησης ή κράτους με το οποίο η Ελληνική Δημοκρατία διατηρεί διμερή ή πολυμερή συμφωνία αναγνώρισης όπου τυχόν ο οργανισμός αξιολόγησης είναι εγκατεστημένος, να επικαλεσθεί όποια μέτρα κρίνει ως ισοδύναμα με το καταρχήν ζητούμενο πιστοποιητικό, δηλαδή ως πληρούντα το αποδεικτικό αντικείμενο του τελευταίου. Εξυπακούεται δε ότι στην ειδικότερη περίπτωση που ο προσφέρων κατέχει μεν πιστοποιητικά, τα οποία όμως, κατά τα ανωτέρω, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των δύο πρώτων εδαφίων και για την ταυτότητα του νομικού λόγου, παραδεκτώς η αναθέτουσα προχωρά στην αξιολόγηση των όποιων προσκομισθεισών πιστοποιήσεων, μαζί με όποιο υλικό, ελέγχους και φάκελο επί των οποίων αυτές ερείδονται και εκ των οποίων προκύπτουν τα λαμβανόμενα μέτρα ποιότητας, ώστε να κρίνει αυτά, στο πλαίσιο του εδ. γ', ήτοι να αξιολογήσει την τυχόν εν τοις πράγμασι αποδεικτική ισοδυναμία και επάρκειά τους για την κάλυψη του αποδεικτικού αντικειμένου του καταρχήν ζητούμενου προτύπου και πιστοποιητικού. Τούτο, εξάλλου, αφού ο προσφέρων δύναται να προτείνει ο ίδιος μέτρα διασφάλισης ποιότητας και να υποβάλει δικό του φάκελο και ανάλυση τέτοιων μέτρων και του αντικειμένου και αποτελέσματός τους και αυτά τυχάνου αξιολογήσεως κατά το εδ. γ', οπότε, πολλώ δε μάλλον, είναι αντιστοίχως αξιολογητέα από την αναθέτουσα στο ίδιο πλαίσιο και όποια μέτρα του προσφέροντος έχουν ήδη τύχει αξιολογήσεως από

οργανισμό αξιολόγησης συμμόρφωσης με πρότυπα, έστω και μη διαπιστευμένο και εκδόθηκε επ' αυτών και επί των οικείων ελέγχων που διενεργήθηκαν, έστω και μη πληρούν τις προϋποθέσεις των δύο πρώτων εδαφίων, πιστοποιητικό. Περαιτέρω, όπως βάσιμα πάντως προβάλλει η προσφεύγουσα, με τους επικουρικούς ισχυρισμούς της (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 744/2018), ουδόλως προκύπτει από την προσβαλλομένη, ότι η αναθέτουσα πριν κρίνει ως άνευ ετέρου απορριπτέα την προσφεύγουσα, τυχόν έλαβε υπόψη της τα πιστοποιητικά της ως ναι μεν, μη πληρούντα καταρχήν τις προϋποθέσεις του άρ. 82 παρ. 1 εδ. α'-β' Ν. 4412/2016, πλην όμως, περαιτέρω εξετάζοντας αυτά περί της τυχόν ισοδυναμίας τους με τα καταρχήν ζητούμενα και πληρούντα τις νόμιμες προϋποθέσεις πιστοποιητικά, ήτοι πιστοποιητικό προερχόμενο από διαπιστευμένο από τον ΕΣΥΔ φορέα. Εξάλλου, βλ. αμέσως προηγούμενη σκέψη, ναι μεν η διακήρυξη δεν ορίζει ρητά την αποδοχή ισοδυνάμου κατ' άρ. 82 παρ. 1 περ. γ', πλην όμως αφενός αναφέρεται στον όρο 2.2.7 και σε «άλλο ισοδύναμο πρότυπο σε ισχύ» και άρα, στην περ. β' παρ. 1 άρ. 82 Ν. 4412/2016, αφετέρου αυτή η κατά το εδ. γ' της ίδιας διάταξης αποδοχή εναλλακτικών μέτρων, ουδόλως αποκλείεται και ούτως η αποδοχή αυτή, ως και οι προϋποθέσεις της, απορρέουν ευθέως εκ του νόμου. Επιπλέον, δεν προκύπτει πως υπαιτίως η προσφεύγουσα παρέλειψε να υποβάλει τέτοιο πιστοποιητικό από διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης, αλλά ακριβώς η εκ μέρους της υποβολή του πιστοποιητικού από φορέα που εν τέλει προκύπτει ως μη διαπιστευμένος, στοιχειοθετεί εκ της προσφεύγουσας ανυπαίτια εν τέλει αδυναμία υποβολή σχετικού πιστοποιητικού, αφού δεδομένου πως κατείχε τέτοιο πιστοποιητικό (από μη διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης), ευλόγως φρονούσε πως πληροί τη σχετική απαίτηση και αυτό, χωρίς πάντως η προσφεύγουσα να προσπάθησε να αποκρύψει τούτο ή να προκύπτει πως είχε σαφή γνώση της σχετικής μη διαπίστευσής του. Ακόμη, αυτή ακριβώς η το πρώτον υποβολή του ως άνω πιστοποιητικού συνιστά ένα καταρχήν αποδεικτικό μέσο ότι τα μέτρα που εφαρμόζει ο οικονομικός φορέας πληρούν τα απαιτούμενα για την πιστοποίηση του με βάση το πρότυπο, απομένει δε προς διερεύνηση αποκλειστικά αν η διαδικασία δια της οποίας κρίθηκε κατά το

πιστοποιητικό του, ότι τα εφαρμόζει και πληρούν τις προϋποθέσεις του προτύπου, ακολουθεί κατ' ισοδύναμο τρόπο τα εχέγγυα ασφάλειας και ποιότητας που παρέχει η εκ του ΕΣΥΔ διαπίστευση του φορέα πιστοποίησης. Επιτρεπτά δε η αναθέτουσα θα δύνατο καταρχήν να αξιολογήσει όποια αποδεικτικά μέτρα διασφάλισης ποιότητας παρουσιάζει η προσφεύγουσα περί της τυχόν ισοδυναμίας τους με το αποδεικτικό αντικείμενο των ζητούμενων πιστοποιητικών, όπως βάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα και τούτο ιδίως, αφού ουδόλως μπορεί να θεωρηθεί ως ζήτημα αναγόμενο στην υπαιτιότητα της ίδιας και δυνάμενο να προληφθεί ακόμη και με μέτρα επιμέλειας, το νομικό καθεστώς υπό το οποίο ο εκδότης των πιστοποιητικών του οργανισμού αξιολόγησης, παρείχε τις οικείες υπηρεσίες αξιολόγησης συμμόρφωσης με πρότυπα (εφ' ων εκδόθηκαν τα πιστοποιητικά), παρά το εν τέλει αντικειμενικό γεγονός ότι αυτά εκδόθηκαν από μη διαπιστευμένο και άρα μη πληρούντα τις προϋποθέσεις του άρ. 82 παρ. 1 εδ. α' και β' Ν. 4412/2016 οργανισμό αξιολόγησης. Πλην όμως δεν προκύπτει ότι η αναθέτουσα όντως αξιολόγησε ή έλαβε υπόψη της τέτοια μέτρα ή αξιολόγησε τα προσκομισθέντα πιστοποιητικά και τον όποιο τυχόν φάκελο ελέγχου επί των οποίων έχουν εκδοθεί από τον ως άνω φορέα πιστοποίησης, ως τέτοια πιθανώς ισοδύναμα (με αντικείμενο ελέγχου ακριβώς την όποια ισοδυναμία τους). Τούτο δε αποτελεί αυτόθροη απόρροια του γεγονότος ότι εξαρχής και άνευ ετέρου δέχθηκε τα παραπάνω πιστοποιητικά του παρεμβαίνοντος ως μη πληρούντα τις προϋποθέσεις του άρ. 82 παρ. 1 εδ. α'-β' Ν. 4412/2016 και επομένως, παρέλειψε να εξετάσει την εκ μέρους τους πλήρωση των προϋποθέσεων του άρ. 82 παρ. 1 εδ. γ' Ν. 4412/2016. Συνεπώς, η προσβαλλομένη έσφαλε και είναι ακυρωτέα μεν καθ' ο μέρος άνευ ετέρου έκρινε το προσκομισθέν πιστοποιητικό και την προσφορά της προσφεύγουσας ως απαράδεκτη, αφού εκδόθηκε κατά παράλειψη της αναθέτουσας να αξιολογήσει αυτά ως κατ' άρ. 82 παρ. 1 εδ. γ' Ν. 4412/2016 «αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας» και συγκεκριμένα να αξιολογήσει αυτά και τον υποστηρικτικό φάκελο ελέγχων επί των οποίων εκδόθηκαν περί του αν τα εκ της προσφεύγουσας τηρούμενα μέτρα ποιότητας, όπως προκύπτουν από τους ελέγχους αυτούς επιτυχάνουν

ισοδύναμο αποτέλεσμα με τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη πρότυπα. Η δε αναθέτουσα, βάσει των ανωτέρω και καθώς, προέκυπτε εν τέλει ασάφεια περί του αν τα καταρχήν μη πληρούντα τα εδ. α'-β' του άρ. 82 παρ. 1 πιστοποιητικά, τουλάχιστον πληρούν τις περί ισοδυναμίου προϋποθέσεις του εδ. γ' της ίδιας διάταξης, όφειλε κατά δεσμία αρμοδιότητά της, κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016, όπως ήδη ούτως ή άλλως ίσχυε κατά τον χρόνο εκκίνησης της νυν διαδικασίας, ήτοι προ θέσπισης του Ν. 4782/2021 και όπως συνεπώς, ενσωματώθηκε στον όρο 3.1.1 της διακήρυξης (και τη δι' αυτού παραπομπή στο τότε ισχύον άρ. 102 Ν. 4412/2016), να ζητήσει από την προσφεύγουσα διευκρινίσεις, δια των οποίων θα ζητούνταν ακόμη και οι αναλυτικοί έλεγχοι ως και ο εν γένει φάκελος στοιχειοθέτησης των παραπάνω πιστοποιητικών ως και κάθε τυχόν σχετιζόμενο με αυτόν μέτρο ποιότητας που συνέχεται με τα παραπάνω ζητούμενα πιστοποιητικά και το αποδεικτικό της αντικείμενο, προκειμένου να αρθεί η ως άνω ασάφεια και να διακριβωθεί η τυχόν ισοδυναμία ή μη των μέτρων ποιότητας, εφ' ων εκδόθηκαν το καταρχήν μη πληρούν τις προϋποθέσεις του άρ. 82 Ν. 4412/2016 προσκομισθέν πιστοποιητικό της προσφεύγουσας. Ειδικότερα δε, ενόψει και του είδους της προκείμενης έλλειψης επί του υποβληθέντος πιστοποιητικού, ήτοι περί μη εισέτι διαπίστευσής του εκδότη του κατά τον χρόνο έκδοσης, όφειλε να ελέγξει αν η διαδικασία έκδοσης, ως έλαβε χώρα για το υποβληθέν πιστοποιητικό, πληρούσε τα προσόντα και τις προϋποθέσεις που επιβάλλει η σύμφωνη με το ΕΣΥΔ διαδικασία και τα απαιτούμενα εχέγγυα ποιότητας εκ του φορέα πιστοποίησης, τα οποία ελέγχονται προκειμένου να διαπιστευθεί αυτός εκ του ΕΣΥΔ για την έκδοση τέτοιου πιστοποιητικού περί προτύπου ISO 27001:2013 και επί των συγκεκριμένων πεδίων εφαρμογής του πιστοποιητικού της προσφεύγουσας (ασχέτως αν εν τέλει και εν συνεχεία και πάντως μετά την έκδοση του πιστοποιητικού αυτού, διαπιστεύθηκε).

5. Επειδή, επιπλέον των ανωτέρω, η αναθέτουσα με τις Απόψεις της - προβάλλει τη μη υποβολή του ιδίου πιστοποιητικού και εκ του δεύτερου μέλους της προσφεύγουσας, ήτοι της εταιρείας ... και τη δήλωση μη διάθεσης στο ΕΕΕΣ της, επικαλούμενη δε η αναθέτουσα τον όρο 2.2.9.2.B8 της διακήρυξης

(«B.8. Οι ενώσεις οικονομικών φορέων που υποβάλλουν κοινή προσφορά, υποβάλλουν τα παραπάνω, κατά περίπτωση δικαιολογητικά, για κάθε οικονομικό φορέα που συμμετέχει στην ένωση, σύμφωνα με τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο άρθρο 19 παρ. 2 του ν. 4412/2016.»). Πλην όμως, ουδόλως ο ανωτέρω, γενικός άλλωστε, περί των εν γένει δικαιολογητικών κατακύρωσης όρος (μεταξύ άλλων και περί αυτών που αφορούν τους λόγους αποκλεισμού), συνεπάγεται, όπως αβάσιμα η αναθέτουσα προβάλλει, εκ πλαγίου απαίτηση κατοχής του ίδιου προσόντος του όρου 2.2.7 (που αποδεικνύεται κατά τον όρο 2.2.9.2.B5) εξ όλων των μελών ένωσης. Αλλά σημαίνει πως αφενός, η υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης ως προς τα μέλη ένωσης εξαρτάται από τους «κατά περίπτωση» όρους περί προσόντων συμμετοχής και τις οικείες προβλέψεις της διακήρυξης, αφετέρου ότι οι υποχρεώσεις υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης εξαρτώνται από τον τρόπο πλήρωσης των οικείων προσόντων, που προβλέπει η διακήρυξη για τις ενώσεις, σύμφωνα με το άρ. 19 παρ. 2 Ν. 4412/2016, στο οποίο και ο όρος 2.2.9.2.B8 παραπέμπει. Το δε άρ. 19 παρ. 2 Ν. 4412/2016 ορίζει ότι «Όπου κρίνεται αναγκαίο, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να διευκρινίζουν στα έγγραφα της σύμβασης τον τρόπο με τον οποίο οι ενώσεις οικονομικών φορέων θα πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας ή τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας κατά τα άρθρα 75, 76 και 77 εφόσον αυτό δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους και είναι σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας.». Άρα, οι αναθέτουσες έχουν δυνατότητα να ρυθμίζουν τον τρόπο πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής από ενώσεις, κατά διαφορετικό τρόπο από αυτόν που τηρείται για τους μεμονωμένους διαγωνιζόμενους. Όμως τούτο συνιστά δυνατότητα και όχι υποχρέωση ή άνευ ετέρου συναγόμενο κανόνα για τη συμμετοχή ενώσεων. Επομένως, εφόσον η αναθέτουσα σκοπεύει στη διαφορετική ρύθμιση του τρόπου πλήρωσης κριτηρίων επιλογής οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και τεχνικής-επαγγελματικής ικανότητας από ενώσεις, οφείλει να προβλέψει τούτο σαφώς στη διακήρυξη και δεν συνάγεται, υποτίθεται ή υπονοείται ή προκύπτει εκ του νόμου τέτοια διαφορετική μεταχείριση, ελλείψει σαφούς σχετικής πρόβλεψης στην ανά

περίπτωση διακήρυξη και τον ανά περίπτωση όρο αυτής. Ελλείπει δε τέτοιας πρόβλεψης, η συμμετοχή των ενώσεων και δη, ως προς την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής ανωτέρω, ρυθμίζεται ομοίως με αυτή των μεμονωμένων διαγωνιζομένων. Επομένως, σε τέτοια περίπτωση, κάθε προσφορά αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο ως προς τα προσόντα αυτά, ασχέτως αν προέρχεται από ένωση ή μεμονωμένο προσφέροντα και η ένωση δεν φέρει πρόσθετες υποχρεώσεις (τις οποίες η αναθέτουσα δύναται και υπό προϋποθέσεις, μόνο, να προβλέψει). Δεδομένου δε ότι στην αξιολόγηση προσφορών αξιολογούνται και κρίνονται ακριβώς «προσφορές», στην περίπτωση μη ειδικής πρόβλεψης, οι προσφορές αρκεί να έχουν το αυτό ελάχιστο περιεχόμενο και να επιτυγχάνουν τα ίδια ελάχιστα προσόντα, ανεξαρτήτως προέλευσης από μεμονωμένο διαγωνιζόμενο ή ένωση και άρα, στην περίπτωση των ενώσεων, τα σχετικά προσόντα των ενώσεων κρίνονται ενιαία και αθροιστικά σε επίπεδο ένωσης, ήτοι διότι αφορούν μία και ενιαία προσφορά και δεν κρίνονται ή χρειάζονται να συντρέχουν αυτοτελώς και σωρευτικά επί εκάστου διακριτού μέλους της ένωσης (εφόσον, φυσικά, ελλείπει αντίθετη ρύθμιση της διακήρυξης). Εν προκειμένω δε, ο όρος 2.2.1.2 της διακήρυξης προβλέπει τη δυνατότητα συμμετοχής ενώσεων, χωρίς οιαδήποτε πρόσθετη προϋπόθεση, ως δικαιούμενες συμμετοχής ακριβώς κατ' ίδιο τρόπο με τους μεμονωμένους διαγωνιζόμενους και άρα, οι προσφορές τους κρίνονται ενιαία και με ίδιο τρόπο και ελάχιστο ζητούμενο περιεχόμενο, με αυτό των μεμονωμένων διαγωνιζόμενων. Και φυσικά επί των αρνητικών προϋποθέσεων συμμετοχής (δηλαδή, αυτές που πρέπει να ελλείπουν, για την παραδεκτή συμμετοχή), η αθροιστική και ενιαία αντιμετώπιση της προσφοράς συνεπάγεται ότι λόγος αποκλεισμού που συντρέχει σε έστω και ένα μέλος της, συνιστά λόγο αποκλεισμού όλης της ένωσης και όχι βέβαια του μη μεμονωμένα εξεταζόμενου, μέλους αυτής. Αντίστροφα όμως, επί θετικών προϋποθέσεων συμμετοχής (δηλαδή αυτές που πρέπει να συντρέχουν για το παραδεκτό της προσφοράς), όπως τα κριτήρια επιλογής τεχνικής-επαγγελματικής ικανότητας, μεταξύ των οποίων και τα ανωτέρω υπό τον όρο 2.2.7 πιστοποιητικά, η αθροιστική και ενιαία αντιμετώπιση σημαίνει πως αρκεί τα προσόντα αυτά να

καλύπτονται από ένα εκ των μελών της ή και αναλόγως της φύσης τους («κατά περίπτωση») και εκ συνδυασμού επιμέρους πόρων των μελών (επί παραδείγματι αν ζητείται προηγούμενη σύμβαση με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, δεν νοείται να τυγχάνουν επίκλησης περισσότερες συμβάσεις που η καθεμία μόνη της διαθέτει κάποια από τα ζητούμενα να συντρέχουν σε μία ενιαία σύμβαση, χαρακτηριστικά, αλλά αν ζητείται συγκεκριμένη στελέχωση ομάδας έργου, τότε προφανώς δύναται η ομάδα έργου της ένωσης να στελεχωθεί από συνδυασμό προσώπων εκ περισσοτέρων μελών της). Ούτε τα ανωτέρω αλλάζουν από το γεγονός, ότι στον περί κύκλου εργασιών όρο 2.2.5, προβλέφθηκε ειδικώς ότι «Σε περίπτωση δε Ένωσης εταιρειών / Κοινοπραξίας, η συγκεκριμένη ελάχιστη προϋπόθεση οφείλει να καλύπτεται αθροιστικά από όλα τα μέλη της Ένωσης Κοινοπραξίας», όσον αφορά ελάχιστο κύκλο εργασιών κάθε χρήσης εκ των 3 προηγούμενων. Και τούτο, διότι στην περίπτωση του κύκλου εργασιών, εκ φύσης του, η αντιμετώπιση της προσφοράς της ένωσης ως ενιαίας, δεν απαντά μόνη της αν αρκεί ο αθροιστικός (εκ προσθέσεως ανά κάθε έτος, του κύκλου εργασιών κάθε μέλους ένωσης) κύκλος εργασιών κάθε έτους να είναι ο ζητούμενος ή αν αντίθετα, χρειάζεται έστω ένα μέλος της ένωσης μόνο του να καλύπτει ανά διακριτό έτος τον κύκλο εργασιών (άρα, στο ένα έτος να έχει τον απαιτούμενο κύκλο εργασιών μόνο του το ένα μέλος και στο άλλο έτος να έχει τον απαιτούμενο κύκλο εργασιών μόνο του το άλλο μέλος), ώστε συνδυαστικά η ένωση να διαθέτει τον ανά έτος κύκλο εργασιών (δηλαδή, υπάρχουν περισσότεροι δυνητικοί τρόποι, δια των οποίων η ένωση συνδυάζοντας πόρους των μελών της, καλύπτει το κριτήριο του ανά έτους κύκλου εργασιών, μεταβάλλεται δε η βάση πρόσθεσης προσόντων, ήτοι αν αφορά τον ανά έτος κύκλο εργασιών -όποιος και αν είναι- ή την εκ μόνου του μέλους επίτευξη σε συγκεκριμένο έτος, ίσου με τον ελάχιστο ζητούμενο, κύκλου). Προς τούτο δε στην περίπτωση του κριτηρίου αυτού, η ως άνω επεξηγηματική αναφορά της διακήρυξης είχε σκοπιμότητα, χωρίς αντιστρόφως τούτο να σημαίνει, πως σε κάθε άλλη περίπτωση κριτηρίου επιλογής τεχνικής-επαγγελματικής ικανότητας και οικονομικής-χρηματοοικονομικής επάρκειας, έπρεπε κάθε μέλος ένωσης να σωρεύει μόνο του διακριτά κάθε ζητούμενο

προσόν. Σε κάθε δε περίπτωση, η ερμηνεία που αποδίδει η αναθέτουσα, εφαρμοζόμενη στα λοιπά κριτήρια τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, θα κατέληγε σε παράδοξα που ουδόλως προκύπτει ότι σκοπούσε να θεσπίσει, όπως την εκ της ενώσεως διάθεση τόσων πλήρους σύνθεσης ομάδων έργου (όρος 2.2.6.2) όσα και τα μέλη της (δηλαδή, η προσφεύγουσα θα έπρεπε να διαθέτει δύο πλήρεις ομάδες έργου εκάστη πλήρους στελέχωσης, επειδή ως ένωση διαθέτει 2 μέλη) ή διάθεση εκ καθενός εκ των μελών της του πλήρους εξοπλισμού και συνόλου τεχνικών πόρων του όρου 2.2.6.3 (άρα, η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι έχει 2 μέλη, θα έπρεπε ούτως να διαθέτει διπλάσιο εξοπλισμό, οχήματα και φορτηγά από τα ζητούμενα και αν είχε 3 μέλη, θα όφειλε να διαθέτει τριπλάσια αντίστοιχα). Υπό την ως άνω αστήρικτη στη διακήρυξη ερμηνεία που η αναθέτουσα προβάλλει, βάσει του όρου 2.2.9.2.B8, οι ενώσεις θα έπρεπε να διαθέτουν πολλαπλάσια προσόντα από τα ζητούμενα για μεμονωμένους διαγωνιζόμενους, η δε τάξη πολλαπλασίου αυτών θα εξαρτάτο από τον αριθμό των μελών τους και το κάθε μέλος της ένωσης θα έπρεπε να διαθέτει όσα ακριβώς χρειάζεται και ο μεμονωμένος διαγωνιζόμενος. Σημειωτέον δε, ότι ο περί του ως άνω προτύπου όρος 2.2.7, όπως και ο όρος 2.2.6, δεν περιλαμβάνει καμία μνεία περί τρόπου πλήρωσης από ενώσεις και άρα, ακριβώς ελλείψει αντίθετης και ειδικότερης ρύθμισης, προκύπτει ότι οι προσφορές ενώσεων αρκούσαν να διαθέτουν όσα ακριβώς προσόντα χρειαζόνταν για μεμονωμένο διαγωνιζόμενο και άρα, τα προσόντα του όρου 2.2.7, όπως και του όρου 2.2.6, αρκούσαν να συντρέχουν όλα από 1 φορά σε επίπεδο προσφοράς και άρα, σε περίπτωση ενώσεων, αρκούσαν να προκύπτουν αθροιστικά εκ του συνόλου των μελών της. Επομένως, έκαστο εκ των πιστοποιητικών του όρου 2.2.7 αρκούσε να κατέχεται από έστω ένα μέλος της ένωσης και σε κάθε περίπτωση, αν η αναθέτουσα σκοπούσε στην εκ κάθε μέλους διακριτή κατοχή εκάστου εξ αυτών, όφειλε να ζητήσει τούτο με σαφήνεια. Είναι επομένως, προφανές, ότι η έννοια του άρ. 2.2.9.2.B8 της διακήρυξης (που αφορά κάθε δικαιολογητικό κατακύρωσης εν γένει) δεν ήταν ότι κάθε προσόν που αποδεικνύεται με δικαιολογητικό κατακύρωσης θα πρέπει αναγκαία να συντρέχει διακριτά επί κάθε μέλους ένωσης, αλλά ότι παρέπεμπε,

ως προς τα κατά περίπτωση ανά μέλος ζητούμενα δικαιολογητικά, στις ειδικότερες τυχόν ρυθμίσεις της διακήρυξης και του άρ. 19 παρ. 2 Ν. 4412/2016. Κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, άνευ ερείσματος και δη, σαφούς, στη διακήρυξη, προβάλλει η αναθέτουσα ως πρόσθετη βάση απόρριψης της προσφεύγουσας τη δήλωση στο ΕΕΕΣ του ενός εκ των μελών της, ότι θα προσκομίσει τα σχετικά πιστοποιητικά του όρου 2.2.7 το έτερο μέλος της ένωσης και ότι προσκόμισε πιστοποιητικά που αφορούν μόνο το ένα μέλος της και όχι σωρευτικά, τα ίδια πιστοποιητικά και του έτερου μέλους της και άρα, η ως άνω προβαλλόμενη δια των Απόψεων, πρόσθετη βάση απόρριψης είναι ούτως ή άλλως μη νόμιμη. Πέραν τούτου, η ως άνω επικαλούμενη ως πρόσθετη πλημμέλεια της προσφεύγουσας τέθηκε όχι ως ανάπτυξη ήδη εκ της προσβαλλομένης σαφούς λόγου αποκλεισμού της, αλλά ως το πρώτον δια των Απόψεων, καταγραφόμενη και αναγνωριζόμενη ως βάση απόρριψης της, έλλειψη, χωρίς οι προερχόμενες από την Προϊσταμένη Τμήματος Προμηθειών και τη Δικηγόρο του Δήμου, Απόψεις να συνιστούν εκτελεστή πράξη προερχόμενη εκ του αρμοδίου αποφαινομένου οργάνου, ήτοι της Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας. Επομένως, καταρχήν ούτως ή άλλως η ως άνω πρόσθετη έλλειψη, πέραν και του επί της ουσίας αβασίμου αυτής, απαραδέκτως προβάλλεται εκ των μη επικυρωθεισών από το αρμόδιο για την παραγωγή εκτελεστών πράξεων της διαδικασίας όργανο της αναθέτουσας και ενώ, η το πρώτον προσθήκη νέων βάσεων αποκλεισμού (και άρα, βάσεων που η συνδρομή τους θα αρκούσε για τον αποκλεισμό του ήδη αποκλεισθέντος προσφεύγοντος, ακόμη και αν κρίνονταν ως μη νόμιμες οι ήδη διαπιστωθείσες βάσεις για τις οποίες επήλθε κατά την προσβαλλομένη, ο αποκλεισμός του) έχει εκτελεστό χαρακτήρα και άρα, θα έπρεπε, για να ληφθεί υπόψη να προέρχεται εκ του αρμοδίου προς έκδοση τέτοιων πράξεων της προσυμβατικής διαδικασίας, οργάνου. Άρα, για όλους τους ανωτέρω λόγους, η επίκληση της αναθέτουσας περί μη υποβολής του οικείου πιστοποιητικού, πέραν από το μέλος ... (περί του πιστοποιητικού του οποίου και των εκεί πλημμελειών, βλ. προηγούμενες σκέψεις), σωρευτικά και επιπλέον και από το μέλος της προσφεύγουσας ..., είναι απορριπτέα.

6. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα όλων των προαναφερθέντων, πρέπει η Προσφυγή να γίνει εν μέρει δεκτή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της άνευ ετέρου απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας, κατά παράλειψη όσων κατά την προηγούμενη σκέψη αναφέρθηκαν, προς έλεγχο τυχόν ισοδυναμίας του εξ αυτού υποβληθέντος πιστοποιητικού και του ελέγχου που ενσωματώνει με την απαίτηση για πιστοποιητικό εκδοθέν από φορέα επίσημο και αναγνωρισμένο, ήτοι διαπιστευμένο από το ΕΣΥΔ, να απορριφθεί δε η προσφυγή κατά τα λοιπά. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη καθ' ο μέρος ορίζεται στην αμέσως προηγούμενη σκέψη και δη, καθ' ο μέρος κρίθηκε ως άνευ ετέρου αποκλειστέα η προσφεύγουσα κατά παράλειψη, όσων αναφέρονται ανωτέρω στη νυν σκέψη, ως και να ακυρωθεί καθ' ο μέρος, συνεπεία τούτου του αποκλεισμού, ματαιώθηκε η διαδικασία λόγω έλλειψης αποδεκτών συμμετεχόντων. Να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή, συμφώνως με όσα αναφέρθηκαν στις προηγούμενες σκέψεις, αφού ζητήσει διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα ως προς το υποστηρικτικό υλικό, φάκελο, διαδικασία και ελέγχους επί των οποίων εκδόθηκε το εξ αυτής προσκομισθέν πιστοποιητικό, προβεί σε αξιολόγηση των εκεί αναφερόμενων μέτρων στο πλαίσιο του άρ. 82 παρ. 1 περ. γ' Ν. 4412/2016 και περί του αν πληρούν τις προϋποθέσεις ισοδυναμίας και καλύπτουν αντίστοιχο και επαρκές αποδεικτικό αντικείμενο με το δια της διακηρύξεως οικείο ζητούμενο πιστοποιητικό και πρότυπο.

7. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ακυρώνει τη με αρ. 497/2021 Απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος άνευ ετέρου απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας και ματαίωσε τη διαδικασία, παραλείποντας προηγουμένως να ελέγξει και να αξιολογήσει όσα ορίζονται ανωτέρω στις σκ. 4 και 6 και

αναπέμπει στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή, προβαίνοντας σε όσα αναφέρονται στις σκ. 4 και 6, άρει τις οικείες παραλείψεις της.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και εκδόθηκε στις 15-2-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΕΤΡΟΥ